

Instytut Pamięci Narodowej

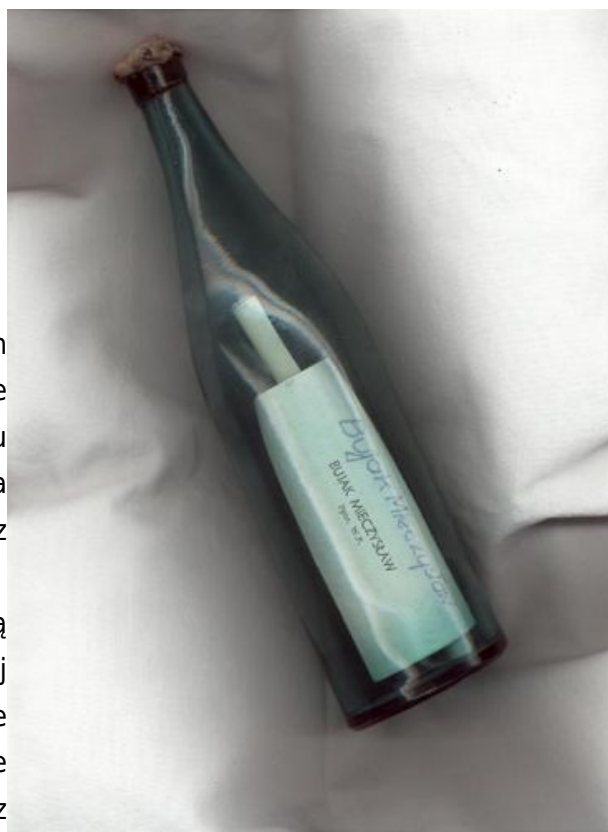
<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/763,Ekshumacja-szczatkow-zolnierza-AK-por-Mieczyslawa-Bujaka-Wroclaw-10-kwiethnia-2006.html>
26.04.2024, 10:29

Ekshumacja szczątków żołnierza AK por. Mieczysława Bujaka - Wrocław, 10 kwietnia 2006 r.

Dnia 10 kwietnia 2006 r. na terenie kwater więziennych Cmentarza Osobowickiego we Wrocławiu miała miejsce ekshumacja szczątków por. Mieczysława Bujaka, żołnierza AK, zamordowanego wyrokiem WSR we Wrocławiu.

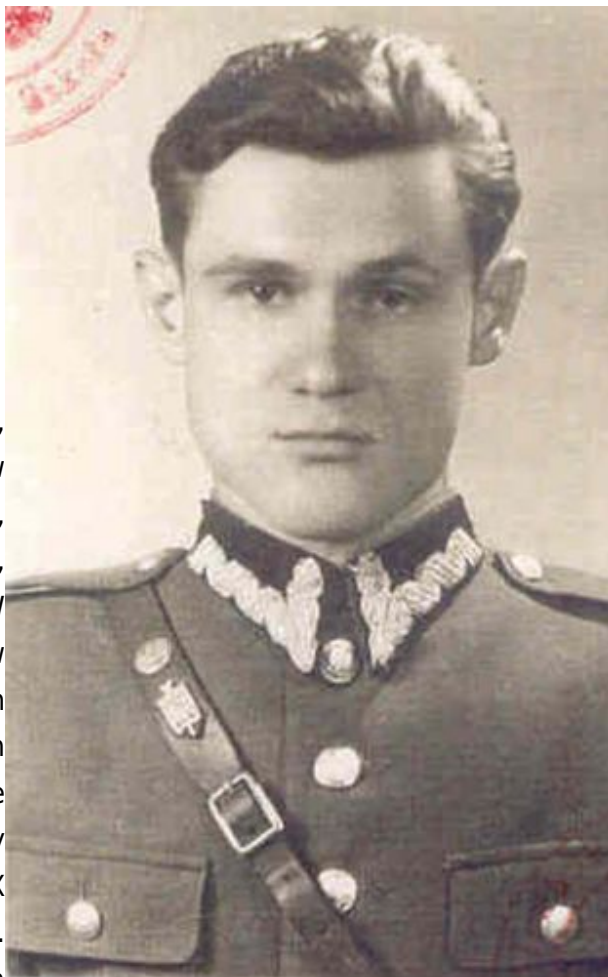
Ekshumacja była możliwa dzięki staraniom siostry „zamordowanego w majestacie prawa” jak również badaniom i aktywnemu udziałowi pracowników Oddziałowego Biura Edukacji Publicznej we Wrocławiu oraz pomocy środowisk kombatanckich.

Dzięki ekshumacji i badaniom, które zostaną wykonane w Zakładzie Medycyny Sądowej we Wrocławiu, możliwe będzie wyjaśnienie wielu wątpliwości związanych nie tylko ze śmiercią Mieczysława Bujaka, ale również z funkcjonowaniem komunistycznego aparatu represji. Szczególne wrażenie na zgromadzonych zrobiła butelka z zapisami uczynionymi przez matkę i siostrę, które w kilka tygodni po śmierci syna i brata, doprowadziły do odkopania zwłok i umieściły tam wizytówkę z odręcznym napisem „Bujak Mieczysław syn Andrzeja i Bronisławy Gwardzińskiej (małżonków Bujaków) urodzony 3 października 1926 w Krakowie. Podporucznik Wojsk Polskich (...) aresztowany dnia 10 września 1950 roku, zginął śmiercią bohatera 30 sierpnia 1951 r.” oraz zawinięty rulonik papieru, którego treść zostanie odczytana dopiero po odlakowaniu butelki.

Ekshumacja była możliwa dzięki staraniom siostry „zamordowanego w majestacie prawa” jak również badaniom i aktywnemu udziałowi pracowników Oddziałowego Biura Edukacji Publicznej we Wrocławiu oraz pomocy środowisk kombatanckich.

Mieczysław Bujak pseudonim „Gryf”, powstaniec warszawski, żołnierz oddziałów partyzanckich AK-WiN i 3. Armii USA, podporucznik LWP, syn Andrzeja, legionisty, piłkarza „Wisły” Kraków. Działał w ZHP. W grudniu 1942 roku został zaprzysiężony w Armii Krajowej. Był łącznikiem i kolporterem podziemnej prasy. Walczył w ramach Batalionu Specjalnego „Jerzyki”. W czasie Powstania Warszawskiego awansowany został do stopnia podporucznika. Od 1 X 1944 do 11 IV 1945 przebywał w stalagu. Został uwolniony przez wojska amerykańskie. Od 12 IV do 10 IX 1945 był żołnierzem jednostki pancernej (batalion czołgów) 3. Armii USA. 14 IX 1945 powrócił do Polski. Odnowił kontakty z kolegami z AK. Latem 1946 r. wstąpił do zgrupowania partyzanckiego WiN kpt. Mariana Bernaciaka „Orlika”. Po śmierci „Orlika” i rozwiązaniu oddziału zgłosił się ochotniczo do LWP. Od 1 X 1948 do 1 X 1949 był dowódcą plutonu podchorążych. 19 VIII 1950 został aresztowany przez funkcjonariuszy operacyjnych GZI MON. 25 IV 1951 został skazany przez Wojskowy Sąd Okręgowy nr IV we Wrocławiu na dwukrotną karę śmierci. Zarzucano mu udział w działaniach partyzanckich WiN, gromadzenie broni i amunicji, „agitację antypaństwową” wśród podchorążych i „działalność szpiegowską”. 30 sierpnia 1951 roku został rozstrzelany w więzieniu przy ul. Kleczkowskiej we Wrocławiu.

2

3

